

CARLO GOLDONI
NENAVADNA ZGODBA

Téma te komedije je zgolj resničen, povsem resničen dogodek, ki se je pripetil pred kratkim v nekem holandskem mestu. O njem so mi pripovedovali zaupanja vredni ljudje v Benetkah, v Caffé della Sultana na Markovem trgu, in prav oni so me spodbudili, da sem ga preoblikoval za komično uprizoritev. Sam dogodek mi je bil predstavljen in opisan na tak način, da se je navkljub siceršnji resničnosti zdel neverjeten; največ napora sem vložil v to, da sem ga naredil prepričljivejšega in manj romanesknega. V stvarnosti so se namreč kazale nevsakdanjosti, ki jih na odru ni moč obravnavati, saj so v prevelikem neskladju z značaji, kakršne poznamo, ali pretirane, če upoštevamo merilo običajnega vedênja ljudi. Moj Holanec je dobrodušen mož, ki ljubi svoje prijatelje in si želi, da bi jih osrečil z dobrimi deli ter da bi vsi lahko mirno živeli. V tem ni ničesar, kar bi nasprotovalo ustaljenim značilnostim ljudi z dobrim značajem. Tudi kanec nepremišljenosti pri opravljanju dobrih del bi bil, glede na plemenitost nravi, prejkone opravičljiv. Ampak to, da oče s hčerjo, ki je godna za možitev, svetuje nekemu mladeniču, naj ugrabi drugo dekle, ter mu priskrbi celo denar za izpeljavo takšnega dejanja, in sicer zgolj iz sočutja do svojega mladega prijatelja, se bo vsekakor zdelo nedoumljivo, bodisi s stališča časti ali pač človeške previdnosti. Vso zadevo sem si vendarle prizadeval upravičiti z razlogi, ki pri resničnem dogodku niso bili navzoči. Tisti mož, o katerem so mi pravili zgodbo, je bil še stokrat bolj nepremišljen. Očetovo početje sem utemeljil z besom, ki ga je čutil do nehvaležnega, krivičnega, trmoglavega prijatelja. Zamislil sem si dvoumen zaplet z drugo žensko, domnevno ljubico mladega vojaka. Marsikaj sem storil v prid verodostojnosti, in če vse to ne zadošča, da bi zadovoljil rahločutneže, ne vem, kaj naj še dodam. V zaključku bi zgolj potrdil staro resnico, da se v komedijah izplača črpati značaje iz vsakdanjega življenja, téme pa iz zgodb namesto iz zgodovine.

Carlo Goldoni, *L'autore e chi legge*.

Prevedel Gašper Malej.

CENJENE OBISKOVALKE, SPOŠTOVANI OBISKOVALCI DRAGI GOSTI

Z veseljem delimo z Vami nekaj lepih in prijetnih trenutkov ob Goldonijevi predstavi Nenavadna prigoda v našem Slovenskem narodnem gledališču v Novi Gorici. Prepričani smo, da bo dogodek ostal v lepem spominu tudi Vam.

Drugo leto zapored se srečujemo na ta način, da skupaj pripomoremo k poslanstvu našega Rotary kluba Solkan – Siliganum, ki je pomagati pomoči potrebnim.

Stalnica v socialnem programu kluba je pomoč Oddelku invalidne mladine v Stari Gori.

Letos želimo nabaviti prepotrebno opremo, ki bo olajšala prevoze invalidnih otrok in mladine. V ta namen smo ob razumevanju Gledališča organizirali današnjo predstavo, da bi z njo uresničili naš načrt.

Prepričani smo, da delite z nami plemenito misel in se Vam zahvaljujemo, saj ste z Vašim obiskom omogočili otrokom in mladini v Stari Gori boljše pogoje.

Mitja Kristančič

Predsednik Rotary kluba Solkan – Siliganum

Solkan, 20. Novembra 2009